

Just beneath the surface

Een advies over een nieuw urban
podium in Rotterdam

Rotterdamse Raad voor Kunst en cultuur
juli 2006

Inhoudsopgave

Inleiding

Voorgeschiedenis Mplex
Aanvraag procedure
Ingediende plannen

Deel 1 Urban culture in Rotterdam

Cultureel ondernemersschap
Vorming van subculturen
Rotterdams kunstbeleid en jongerencultuur
Rotterdam 2001, Culturele Hoofdstad van Europa
Van subculturen naar urban mainstream

Deel 2 Deeladviezen

The Global Village
Urban World Stages
NU!TENT
New Skool Rotterdam
Urban Programming HAL4

Deel 3 Slotadvies

Bijlage 1 Sectoroverzicht urban culture

Bijlage 2 Richtlijnen aanvraag

Inleiding

Op 13 juli 2005 besluit de gemeente Rotterdam de cultuurplan- en investeringssubsidie aan Stichting Kleurrijk Centrum (SKC) voor het realiseren van Mplex, een podium voor urban music en culture, in te trekken. Het college van B en W geeft te kennen dat het in het cultuurplan opgenomen meerjarig budget van € 199.000 voor een urban podium behouden moet blijven. Op verzoek van de dienst Kunst en Cultuur (dKC) start de Rotterdamse Raad voor Kunst en Cultuur (RRKC) een adviestraject waarin een aantal deskundigen gevraagd werd om de kansen en mogelijkheden voor een nieuw urban podium te onderzoeken en nieuwe aanvragen uit het veld te beoordelen.

Gezien het feit dat zowel de grootstedelijke jongerencultuur als de culturele sector in beweging zijn, was het van belang om bij een tweetal vragen stil te staan, namelijk:

- Wat zou de functie en de invulling van het nieuwe urban podium moeten zijn, gezien de dynamiek in de Rotterdamse grootstedelijke context?
- Welk nieuw plan voldoet daar het beste aan?

In het onderhavige advies zijn de opvattingen van deze groep experts zo goed als volledig overgenomen.

Dit advies beschrijft in het eerste deel de ontwikkelingen in de grootstedelijke jongerencultuur van Rotterdam en benoemt een aantal onderscheidende karakteristieken van urban culture. Dit is nodig vanwege de breedheid en de vele betekenissen van het begrip 'urban culture' en de gevolgen van de post koloniale migratie die de huidige grootstedelijke jongerencultuur kleuren en betekenis geven. In het tweede onderdeel worden de individuele aanvragen behandeld en eindigt in het derde onderdeel met het slotadvies. De hiernavolgende tekst beschrijft kort de voorgeschiedenis van Mplex en de aanvraagprocedure 'Urban Podium Rotterdam'.

Voorgeschiedenis Mplex

In 2000 doet SKC met succes een beroep op het cultuurplan 2001-2004. SKC presenteert zich als nieuw initiatief bestaande uit een groep jongerenwerkers uit Rotterdam Zuid, dat een multifunctioneel en multicultureel centrum op wil zetten. Het nieuwe initiatief richt zich op de zwarte muziektradities (Soul, R&B en Hip hop). Voor het cultuurplan 2005-2008 vraagt SKC voor de tweede keer een meerjarige subsidie aan. In het plan maakt het multicultureel centrum plaats voor een urban podium, dat zich niet uitsluitend richt op R&B, Hip hop maar ook op dans, theater en talentontwikkeling. Verder geeft SKC in het plan aan zowel het bestuur als de organisatie verder te willen professionaliseren. De gemeente besluit het positieve advies van de Rotterdamse Kunst Stichting (RKS) te volgen en SKC structureel te subsidiëren voor een bedrag van € 199.000, -. SKC krijgt tijdelijk het IMAX pand in gebruik en ontvangt van de gemeente een éénmalige investeringssubsidie van € 171.000 voor de verbouwing. Beide toekenningen worden gedaan onder de voorwaarden dat SKC de in 2004 opgebouwde schuld voor 1 januari 2005 inloopt. In april 2005 stelt de gemeente vast dat de schuld niet is weggewerkt en trekt daarom beide subsidies in. Op 14 september 2005 dient dKC het verzoek in bij de RRKC om een adviestraject Urban Podium Rotterdam op te starten. SKC dient een bezwaarschrift in tegen het besluit van de gemeente Rotterdam. Op 24 november 2005 vindt de hoorzitting plaats van de Algemene Bezwaarschriftencommissie. De commissie brengt een preadvies uit waarin

de bezwaren van SKC ongegrond worden verklaard. Het preadvies van de bezwaarschriftencommissie wordt overgenomen door het college van B en W.

In het najaar van 2005 meldden zich verschillende personen en instellingen bij de dKC die een alternatief plan voor Mplex willen ontwikkelen. Tussen september 2005 en maart 2006 vindt er vanuit RRKC een vijftal verkennende gesprekken plaats. In de gesprekken worden ideeën uitgewisseld over het profiel, de functie, het bereik onder de urban doelgroep, inbedding in de cultuursector en de organisatie opzet. Op 21 maart 2006 wordt in een schrijven alle potentiële aanvragers verzocht om een plan in te dienen. De voor het urban podium beschikbare budgetten worden door dKC vastgesteld op:

- jan-juni 2006: € 99.500 mogelijk in te zetten ter dekking van de aanloopkosten van het initiatief
- juli-dec cultuurplansubsidie 2006: € 99.500
- cultuurplansubsidie 2007: € 199.000
- cultuurplansubsidie 2008: € 199.000
- éénmalig investeringsbudget van € 73.500

Ingediende plannen

De constatering van Erwin Jans in zijn essay *Interculturele intoxicaties, over kunst cultuur en verschil* dat de jongerencultuur een echte cultuur is en geen onvolwassen rage, is juist. Dat bewijst het vijftal aanvragen dat RRKC van verschillende instellingen en initiatieven ontvangt. De vitaliteit van de jongerencultuur heeft zich diep wortel geschoten in de cultuursector en de dynamiek die het losmaakt zet alles in beweging. De RRKC is aangenaam verrast door de verschillende invalshoeken die aanvragers in hun plannen kiezen om de grootstedelijke jongerencultuur te bedienen. Hoewel de plannen onderling verschillen, sluiten ze grotendeels op elkaar aan. Opvallend is dat de meeste aanvragers in de plannen naar elkaar verwijzen of in praktijk al samenwerken. Het ene plan richt zich op cultuureducatie en het voortgezet onderwijs terwijl in het andere plan ingezet wordt op ketenvorming en de ontwikkelingsfunctie. De overige plannen leggen weer de nadruk op de presentatie- en platformfunctie en het stimuleren van het intellectuele discours. Hieronder volgen korte omschrijvingen van de ingediende plannen.

- *The Global Village*, een nieuw initiatief van kunstenaar/cultureel ondernemer Navin Thakoer, een urban podium, platform en laboratorium in één, gericht op dialoog tussen verschillende subculturen en de presentatie en ontwikkeling van 'glokale' projecten
- *World Urban Stages* een initiatief van Stichting Worldmusic and Dance Centre in samenwerking met o.a. Popcentrum Waterfront gericht op talentontwikkeling en programmering op het gebied van urbanmuziek en -dans
- *NU! TENT. een samenwerking tussen Dick de Ruijter* (zelfstandig adviseur) en TENT, een urban locatie gericht op het faciliteren van een urban elite op het gebied van de beeldende kunst
- *New Skool Rotterdam* een nieuw initiatief van Stichting Epitome, ACT en HipHopHuis gericht op talentontwikkeling en artistieke kennisuitwisseling op lokaal, nationaal en internationaal niveau.
- *Urban programming Theater Hal 4* Hal 4 in samenwerking met verschillende voortgezet onderwijsinstellingen en theatergezelschappen gericht op het uitbouwen van mogelijkheden in de cultuureducatie

Deel 1 Urban culture in Rotterdam

Urban culture is een modieuze verzamelterm voor verschijnselen die op één of andere manier verband hebben met de grootstedelijke jongerencultuur. Letterlijk vertaald betekent urban culture stedelijke cultuur. In Nederland heeft deze term in de laatste vijf jaar een grote vlucht genomen en wordt gebruikt om verschillende zaken aan te duiden, nl.:

- 1 alle vormen van stedelijke jongeren(sub)culturen
- 2 alle eigentijdse vormen en uitingen die hun oorsprong hebben en voortkomen uit de zwarte (muziek)cultuur
- 3 alle commerciële producten, diensten en lifestyle items gericht op de urban consument

De eerste definitie van urban culture verwijst naar alle jongerenculturen in een grote stad die zich richten op een onder jongeren populaire globale of lokale muziekstroming, etnische cultuur, vrijetijdsbesteding en/of religie. Denk hierbij aan de dance- en housecultuur, de punk, skate- maar ook de EO jongerencultuur. De derde definitie betreft de commerciële dimensie van de grootstedelijke cultuur. De commercie heeft de grootstedelijke consument ontdekt en richt zich met nieuwe producten steeds vaker tot deze markt. De mobiele telefonie en daarbij behorende ringtones zijn daarvan een goed voorbeeld.

Met urban culture wordt in de tweede definitie vooral (migranten)jongeren bedoeld die op het gebied van Hiphop en R&B actief zijn. Deze behoren momenteel tot de meest zichtbare en populaire jongerencultuur in Rotterdam. Vooral de Hiphop spreekt de zwarte en migrantenjongeren aan. Het is een manier om hun identiteit vorm te geven en te beleven. Minder zichtbaar zijn de subculturen die vooral vanuit de etnische achtergrond invulling geven aan de Rotterdamse urban culture. Zo kennen de Surinaams-Hindoestaanse, Surinaams Creoolse, Antilliaanse en de Kaapverdiaanse gemeenschappen sterke jongerenculturen die op het gebied van muziek, dans en of theater actief zijn. Kenmerkend voor de uitingen uit deze subculturen zijn de fusies, zgn. hervertalingen van de traditionele cultuur die men van huis uit mee krijgt en de verbinding met de vaak globale populaire cultuur. Voorbeelden hiervan zijn o.a. de Surinaamse Kaskawina en Hindipop, Antilliaanse brassbands en de Cabo Swing.

Binnen de urban culture kunnen karakteristieken genoemd worden, die onderscheidend zijn van andere bewegingen. De globale-lokale verbinding is volgens Siebe Thissen (filosoof en werkzaam bij het Rotterdamse Centrum Beeldende Kunst) de kern van urban culture, die een grote variëteit aan culturele uitingen en percepties in grootstedelijke samenlevingen omvat. "Urban culture is altijd 'glokaal', met andere woorden, urban culture verbindt mondiale uitingen aan lokale culturele verschijnselen."¹

In haar essay *Urban Art, hip hop cultuur en kunst in New York; Een verkenning*, onderstreept Harriët Duurvoort, dat urban culture meer dan zwarte kunst en cultuur is maar stelt dat het grootstedelijke Afro Amerikaanse gevoel, de 'vibe', eraan ten grondslag ligt. Ze constateert ook dat hoewel New York de bakermat is van urban culture, de artistieke ontwikkelingen in de urban arts in Europa, ook in Nederland al veel verder zijn. Dit komt vanwege het feit dat kunst/cultuur in Europa gesubsidieerd

¹ Lezing My Adidas: urban culture & creatieve stad, tijdens Kunstsectordag, 21 juni 2004

wordt en niet bijna uitsluitend door het bedrijfsleven gefinancierd (d.m.v. sponsoring) zoals in de VS.

Urbanuitingen ontstaan op het breukvlak van de gemeenschap en traditionele kunstvormen. "De uitingen leggen en herstellen in veel gevallen de verbinding tussen kunst en samenleving en werken in het heden en het verleden. Dit leidt bijna onvermijdelijk tot weerspiegeling van de grootstedelijke sociale werkelijkheid en reflecteert op het gedeelde Europese verleden, maar dan vanuit andere perspectieven dan in de westerse canon."² De slavernij-, koloniale en migratiegeschiedenis, en de actuele consequenties daarvan, zijn inspiratiebronnen voor urban kunstenaars en ondernemers. Urban makers gaan controversiële thema's niet uit de weg en kunnen door de dominante witte cultuur als bedreigend ervaren worden. Dit is vaak de reden waarom urbanuitingen moeilijk te incorporeren zijn in de gevestigde structuren van de gesubsidieerde en commerciële (kunst)sectoren.

Cultureel ondernemerschap

Het opzetten van een eigen infrastructuur (ondernemerschap) is vaak de enige weg om de gevestigde structuren open te breken. Een aansprekend voorbeeld is Spike Lee, de eerste Afro Amerikaanse filmmaker die een eigen commercieel productiebedrijf opzette om meer ruimte voor 'zwarte' filmproducties te creëren. Hij produceerde een reeks succesvolle films en commercials met opkomend zwart filmtalent. Binnen de hiphop deden zich ook dergelijke ontwikkelingen voor. Een van de bekendste voorbeelden is de samenwerking tussen Run DMC, een succesvolle hiphopband uit de jaren '80 en de toen in vergetelheid geraakte sportschoenfabrikant 'Adidas'. De samenwerking met Run DMC betekende voor Adidas een nieuwe wereldwijde doorbraak. Voor vele urbanmakers en ondernemers zijn Spike Lee maar ook anderen zoals P.Diddy belangrijke rolmodellen die inspireren tot ondernemerschap.

Vorming van subculturen

De postkoloniale migratie veroorzaakt een grote toestroom van nieuwe bevolkingsgroepen naar Rotterdam die net als andere grote westerse steden, om meer arbeidskracht zit te springen. De eerste generatie migranten luisteren naar muziek uit het land van herkomst. Er ontstaat een groot informeel circuit van feestzalen, verenigingsruimten etc. waar de 1e generatie migranten traditionele feesten vieren.

De kinderen - tweede en derde generatie - krijgen een flink portie van de eigen muziektradities mee maar kijken net als hun witte leeftijdsgenoten naar Top Pop, hét muziekprogramma van de jaren '70.

Begin jaren '80 is het vooral de tussengeneratie (migrantenjongeren die niet in Nederland geboren zijn) die flink aan de weg timmert met eigen muziek. Het levert een fusion op tussen muziekstromingen uit het land van herkomst en popmuziek. Tegelijkertijd wordt in Nederland al Hip Hop gemaakt en *electric boogie* gedanst. De tweede generatie is tussen 13- 19 jaar oud en hangt op de vrijdagavond in het centrum van de stad rond. Van daaruit vertrekken verschillende groepen naar uitgaansgelegenheden. In die tijd is in Rotterdam Bluetik Inn (later Carrera) in trek bij zowel zwarte als witte jongeren. Er wordt o.a. top 40 en swingbeat gedraaid. In Kwakoe (nu Frimangron) worden met regelmaat hiphop en Bigi Poku avonden georganiseerd. Kwakoe trekt vooral Surinaamse jongeren. Surinaamse jongeren zijn voorlopers in de zwarte jongerencultuur. Dit is vooral

² Uit conferentieverlag European Urban Theatre Festival, 5, 6 december 2002 - Cosmic

merkbaar aan hun aanwezigheid op straat en de straattaal waarin veel woorden uit de Surinaamse slang gebruikt wordt. De rest hangt er een beetje bij maar niet voor lang. Eind '80 zijn het de Kaapverdiaanse en Antilliaanse jongeren die zich als groep in de stad manifesteren, met een eigen stijl, muziek en uitgaanscircuit dat zich vooral afspeelt in de feestzalen 'Sun Club, Royal Party Center en Hooiberg.

De verschillende groepen mengen zich vooral in de HipHopscene. Er wordt veel op het gebied van muziek en dans samengewerkt, bij de uitwisseling van danspassen, beats, lyrics, tijdens gezamenlijke optredens. De Hip Hop speelt zich vooral af in de buurthuizen en hiphop artiesten krijgen tijdens kleine festivals, vaak georganiseerd door migrantenorganisaties, de kans om op te treden. Er vinden ook hip hop/danceavonden in de grote zaal van Nighttown plaats. Tijdens die avonden staan het witte en zwarte publiek lijnrecht tegenover elkaar terwijl de dj beide groepen tevreden probeert te houden. Rauwe hiphopmuziek wisselt zich af met vrolijke *acid house tunes* terwijl de groepen beurtelings de dansvloer van elkaar veroveren. De sfeer wordt er niet vrolijker op en het experiment staakt. Nighttown richt zich vanaf dat momene voornamelijk op de housemuziek.

Imperium, een grote feestzaal aan de Westzeedijk, biedt als enig grote podium plek aan de meer HipHop, Soul en Swingbeat gerichte jongeren. Het publiek is voornamelijk zwart en voelt zich er helemaal thuis. Er vindt een aantal legendarische optredens plaats van Amerikaanse swingbeat/R&B grootheden. Imperium is tijdlang dé plek in Nederland voor de zwarte muziek, HipHop, R&B, Bubbling en Reggae. Lokaal muziek- en danstalent krijgen daar de kans om podiumervaring op te doen. Dit geldt zowel voor talent uit de populaire muziekgenres zoals hip hop, als voor de meer etnisch gerichte popmuziekbeoefenaars. Als Imperium begin '90 naar aanleiding van een schietincident door de Gemeente gesloten wordt, verliest de Rotterdamse zwarte jeugd een belangrijke plek. Jongeren in de stad voelen zich achtergesteld. Dat gevoel ebt nog lang na als blijkt dat de gemeente geen moeite doet om voor een nieuwe plek te zorgen. De verschillende subculturen mengen tot bepaalde hoogte maar doen dat vooral vanuit de eigen subcultuur. Er zijn vanzelfsprekende combi's. De Surinaamse, Kaapverdiaanse en Antilliaanse groepen trekken makkelijker met elkaar op, dit gebeurt vooral binnen de Hip Hop en R&B. Maar tegelijkertijd gaan Hiphop en R&B niet samen, hoewel de buitenwacht de verschillende stromingen op een hoop gooit. Halverwege jaren '90 komt uit deze fusie een aantal groepen, bands en hiphopartiesten voort dat Rotterdam als R&B/Hiphopstad op de kaart zet, denk hier aan Postmen, Delidel Touch, Dignity, Romeo, Replay, Def Rhymes, E-life, Unique, Tasha's World. In Rotterdam ontbreekt het echter aan een goed infrastructuur en de meeste groepen verdwijnen uit de stad om elders hun muziek te produceren.

Eind jaren '90 lijken de Marokkaanse en Turkse jongeren zich meer op de voorgrond te manifesteren. Tot dan zijn het vooral de jongens die in het straatbeeld zichtbaar zijn maar vanaf dat moment zijn meiden steeds vaker van de partij. Opvallend is dat de meiden- en jongensgroepen vooral apart van elkaar rondhangen terwijl dat bij andere groepen minder het geval is. Er vinden op verschillende plekken in de stad, zowel bij commerciële allochtone discotheken als bijvoorbeeld Nighttown, spijbelfeesten plaats. Dit zijn feesten die op de vrijdagmiddag plaatsvinden zodat de ouders er geen weet van hebben. In dat circuit krijgt het dj-, dans- en muziektalent de kans om podiumervaring op te doen.

Rotterdams kunstbeleid en jongerencultuur

Hoewel de Rotterdamse Kunststichting vanaf 1985 een actief popbeleid propageert en zich inzet voor de verbetering van de Rotterdamse popinfrastructuur wordt pas vanaf 1998 in het Rotterdamse kunstbeleid apart aandacht besteed aan jongeren en jongerenculturen. Deze thema's worden tot dan geïntegreerd behandeld binnen de verschillende nota's en sectorbeschrijvingen. In de landelijke nota's *Pantser of Ruggengraat* en *Cultuur en School* van het ministerie van OCenW en in de Rotterdamse nota *de kunst en de Stad* wordt aandacht besteed aan het bevorderen van de ontmoeting tussen jongeren en kunst. De kunstinstellingen worden daarin aangesproken op hun verantwoordelijkheid om de interesse van jongeren voor kunst te wekken en nog meer te investeren in jong publiek. Dit, en het feit dat jongeren in Rotterdam een steeds groter deel van de bevolking uitmaken zijn de belangrijkste aanleidingen voor de Rotterdamse Kunststichting om in 1998 het advies *De knikkers en het spel* uit te brengen. De notitie onderzoekt welke verantwoordelijkheden de verschillende partijen (kunstinstellingen, het onderwijs en de gemeente) in de uitvoering van de het jeugdbeleid hebben en de wijze waarop deze zo goed mogelijk ingevuld kunnen worden. In de notitie wordt de Culturele hoofdstad als een van de beleidsinstrumenten genoemd om de aansluiting tussen de gevestigde cultuur en de nieuwe generaties te bevorderen. In het programma van Rotterdam Culturele Hoofdstad is de Rotterdamse jongerencultuur een centraal thema.

In 2001 wordt een poging gedaan om een programmatische verbinding te leggen tussen een aantal feestzalen en het Rotterdam Culturele Hoofdstad 2001 programma *Diskoopje*, een programma waarin bezoekers de mogelijkheid geboden werd om het Rotterdams uitgaansleven te ontdekken. Uiteindelijk nemen een drietal discotheken (New Orleans, Cream the Club, King's Place), gelegen in het stadscentrum en vooral multicultureel publieksgroepen bedienend, aan *Diskoopje* deel.

Rotterdam 2001, Culturele Hoofdstad van Europa

Onder het motto 'Rotterdam is vele steden' formuleert Culturele Hoofdstad verschillende domeinen waarbinnen programma's opgezet worden. De Jonge Stad is het domein waarin de jongerenprogramming vorm krijgt. Het is een verzamelprogramma dat vanuit verschillende invalshoeken inzoomt op de Rotterdamse jongerencultuur. Dit gebeurt voornamelijk in het programma Staalkaarten, waarin reeds actieve culturele ondernemers, jongerenorganisaties uit de verschillende subculturen en kunstinstellingen uitgedaagd worden om ideeën en programma's rondom de drijfveren van jongeren aan te leveren. Uiteindelijk levert dat een totaalprogramma op van 200 culturele activiteiten waaraan meer dan 400 personen, 150 jongerenorganisaties, culturele ondernemers en kunstinstellingen uit de verschillende subculturen meewerken. Een groot aantal van de deelnemende ondernemers en organisaties heeft wortels in de verschillende subculturen en de grootste etnische gemeenschappen van Rotterdam (o.a. Rotterdams Lef, Straight Up, Moha, Cabo, Radio Stanvaste, Class). Het programma van de Jonge Stad wordt afgesloten met de publicatie JR, jongerencultuur in Rotterdam, waarin de drijfveren en uitingen van de Rotterdamse jongerencultuur in kleur en woord worden uitgemeten. In navolging op Rotterdam Culturele Hoofdstad ontstaat R2002, een netwerk van culturele ondernemers en organisatie en verschijnt een manifest waarin in tien punten wordt gevraagd om ruimte te maken voor uitingen en ondernemers uit de verschillende jongerensubculturen.

Van subculturen naar urban mainstream

In de daaropvolgende periode volgen de ontwikkelingen binnen de Rotterdamse jongerencultuur zich snel op. De populariteit van de housemuziek is tanende en brengt steeds minder geld in het laadje. In 2002 verschijnt het rapport *Feesten in het donker* een oriënterend onderzoek naar het Rotterdamse feestzalencircuit. Uit het rapport blijkt dat een groot deel van de Surinaamse (Creoolse, Javaanse en Hindoestaanse), Kaapverdiaanse en Antilliaanse jongeren feestzalen bezoekt. In het weekend vinden er (thematische) dansfeesten plaats met dj's en livemuziek. Het feestzalencircuit blijkt een belangrijke broedplaats voor allochtoon muzikalent.

Verschillende clubs die tot dat moment Hiphop, R&B, 2 Step, Raga Muffin geweest hebben, openen voorzichtig de deuren voor het zwarte publiek door in kleine zalen urban-dj's te programmeren. Het zogenoemd *eclectisch* draaien van muziek wordt gemeengoed. Tegelijkertijd gaat het urban radiostation FunX de lucht in en worden urban artiesten en populaire etnische muziek van eigen bodem *gepushed*. De muziek die normaal gesproken uitsluitend in de allochtone feestzalen en discotheken uit de boxen schalt kan nu door alle grootstedelijke jongeren via de ether beluisterd worden. Er ontstaat in Rotterdam maar ook andere grote steden een duidelijk definieerbare muziekstroming en lifestyle die jong, stedelijk, hybride en creatief is. Er ontstaan ook nieuwe initiatieven die zich vooral richten op de ontwikkeling van talent binnen de afzonderlijke subculturen. In samenwerking met de SKVR zetten een aantal initiatiefnemers het HipHopHuis op. Een ander initiatief organiseert in 2003 voor de tweede maal de *Talentsnight*, een wedstrijd in de disciplines dans, muziek en zang voor grootstedelijk urban talent. Voor het cultuurplan 2005-2008 vraagt SKC voor de tweede keer een meerjarige subsidie aan. In het plan maakt het multicultureel centrum plaats voor een urban podium, dat zich niet uitsluitend richt op Hip hop en breakdance en zich van drie kerntaken bedient: programmering van podiumkunsten, scouting en talentontwikkeling. In 2004 wordt een groep urban makers en ondernemers bijeen gebracht en als netwerk *New Skool* binnen het 'September in Rotterdam' programma, gepresenteerd. Het netwerk wil aandacht en ruimte vragen voor zwarte culturele ondernemers die weinig kans krijgen om activiteiten binnen de bestaande structuren te organiseren. Het initiatief heeft minder impact dan het R2002 manifest maar legt de vinger op de zere plek. Hoewel urban culture mainstream geworden is, heeft het niet geleid tot een evenredige vertegenwoordiging binnen de programma's van kunstinstellingen, aldus New Skool.

Het voorgaande schetst globaal de ontwikkeling van de jongerencultuur onder migrantenjongeren en het gunstige klimaat dat is ontstaan. Bijna alle cruciale factoren lijken aanwezig te zijn voor het scheppen van een goed urbanklimaat. Rotterdam kent een grote groep cultureel ondernemers die vernieuwende concepten en activiteiten ontwikkelen en kunstinstellingen die vanuit hun functie investeren in en aansluiting zoeken bij de jongerencultuur. De media speelt een belangrijke rol in het zichtbaar maken van *urbanacts*. Echter, er ontbreekt een podium waarop deze urbanacts te zien zijn en de ontwikkelingen in de urban culture gevolgd kunnen worden. Verder bestaat er behoefte aan kwalitatief goede oefenruimten en studio's. De ontwikkelingen in de Hiphop en R&B zijn het zichtbaarst terwijl de meer etnisch georiënteerde subculturen en uitingen vaker binnen het informele circuit blijven hangen.

Deel 2 Adviezen per aanvraag

Global Village

Beschrijving van de aanvrager en aanvraag:

Navim Thakoer is initiatiefnemer van Global Village. Hij is kunstenaar en werkt in de urbanscene als dj, graffitikunstenaar, conceptbedenker en partyorganisator. Hij organiseert *urban eclectic* feesten waarin hij verschillende muzieksorten fuseert. Hij deed dit o.a. in Nighttown, Calypso en Off-Corso. In het CBK organiseerde hij een aantal graffiti-tentoonstellingen. Hij is de bedenker van DuvelDuvel, een underground Rotterdamse Nederlandstalige Hiphopformatie. Ongeveer twee jaar geleden is de initiatiefnemer gestart met het bedenken van The Global Village. De centrale vraag in de ontwikkeling van het plan was waarom Rotterdamse bands en artiesten zoals Postmen, Def Rhymes, Dignity etc naar Amsterdam moesten om zich verder te ontwikkelen.

The Global Village is een Rotterdams laboratorium, internationaal platform en podium in één waarop diverse subculturen hun 'glokale' uitingen presenteren en verder ontwikkelen.

Muziek is het vertrekpunt waaruit verbindingen met andere kunstdisciplines wordt aangegaan en een middel om de betrokkenheid van de verschillende artistieke communities te organiseren. Het programma komt in samenwerking met verschillende partners uit het informele circuit tot stand en bestaat uit terugkerende activiteiten met *poetry slam*, lezingen over artistieke en maatschappelijke ontwikkelingen, crossover avonden met Funk, Hip Hop en R&B / Zouk, Salsa en Indiase fusions, Turkse en Marokkaanse livemuziek.

Presentatie door Navim Thakoer:

Volgens Thakoer stond Rotterdam halverwege de jaren '90 bekend als hiphop en R&B stad van Nederland maar heeft die titels niet kunnen verzilveren. De reden hiervan is het ontbreken van een goed geoutilleerde infrastructuur waar zowel de zwarte populaire muziek als de etnische populaire muziek en uit de verschillende migrantengemeenschappen gepresenteerd worden. In dit verband noemt hij de Rotterdamse Kaapverdiaanse artiesten als Johnny Ramos en Suzanna die wereldwijd bekend zijn maar lokaal niet geprogrammeerd worden. De Gabbermuziek vormt een belangrijke uitzondering. Deze muziek was waarschijnlijk beter in staat om op de bestaande commerciële infrastructuur aan te haken. Thakoer is van mening dat initiatieven en programma's als FunX en 'Raymann is laat' succesvol zijn omdat Rotterdam de markt gemist heeft. In het verleden heeft Rotterdam verzaakt te investeren in initiatieven en ontwikkelingen die in potentie de voorhoedefunctie van Rotterdam konden verstevigen en wellicht nog succesvoller zouden zijn geweest dan voornoemde voorbeelden. Thakoer is ervan overtuigd dat Rotterdam op Europees niveau kan concurreren met andere urbanesteden. Er is veel mogelijk zegt hij en met The Global Village wil hij een platform bieden aan alle mogelijke urbanontwikkelingen die uit Rotterdam komen; The Global Village als luis in de pels van de culturele en economische sector. Voor de verdieping van de urbanontwikkelingen in Rotterdam is het van groot belang om de zgn. voortrekkers uit de old school en gerenommeerden uit de huidige urban scene bij de artistieke uitwisselingen te betrekken. Vandaar dat de artistieke uitwisseling zich in eerste instantie moeten richten op jongerenculturen in Europese landen als België, Duitsland,

Frankrijk en Engeland en herkomstlanden als Kaapverdië, Turkije, Marokko etc..

The Global Village vraagt € 199.000 op een totaalbegroting van € 262.000 in 2006. In 2007 wordt een bedrag van € 199.000 gevraagd op een totaalbegroting van € 510.000.

Overwegingen:

Het plan The Global Village is goed doordacht en bevestigt het idee van Rotterdam als broedplaats van de grootstedelijke jongerencultuur die in potentie zowel landelijk als internationaal een positie kan verwerven. De Rotterdamse urban culture wordt voldoende breed gedefinieerd en de platform- en laboratoriumfunctie worden goed en overtuigend beschreven. The Global Village draagt hiermee het vermogen in zich om de hedendaagse urban ontwikkelingen te verbinden met de *Old School*-beweging uit de jaren 80 en 90 en het op lokale niveau hervertaalde specifieke cultuuruitingen van jongeren in de verschillende migrantengemeenschappen. De keuze voor muziek als basis voor multidisciplinaire ontmoetingen is logisch, gelet op de voorkeuren van de jeugdige doelgroepen. Echter, The Global Village bevindt zich nog in oprichtingsfase. Verder heeft de RRKC de indruk dat het initiatief te nadrukkelijk leunt op de pionier, Navim Thakoer. Hoewel hij deskundig is, is hij toch vooral maker. Of hij de mogelijkheden en faciliteiten heeft om het initiatief qua management te aan te sturen wordt betwijfeld. Vooral de geïnvolveerdheid van de initiatiefnemer in het veld maakt hem geschikt om als leidende figuur in een breder verband mee te draaien. Bezien moet worden of er combinaties te maken zijn waarin Navim Thakoer op een bepaalde manier een rol speelt.

Urban World Stages

Beschrijving van de aanvrager en aanvraag:

Urban Stages is een samenwerking tussen het World Music and Dance Centre-Codarts en het Popcentrum Waterfront en wil vanuit verschillende settings en invalshoeken een podium en ontwikkelingstrajecten bieden aan Rotterdams jong talent. Het initiatief richt zich daarbij voornamelijk op dans- en muziektalenten in de cultuurspecifieke, zgn. 'back to the roots' beweging en op de mondiale en cultuuroverstijgend R&b/Hiphop scène. Urban Stages bedient twee doelgroepen, kinderen van 8 tot 12 jaar door het organiseren kinderconcerten en schoolprojecten en jongeren van 15 tot 35 door het bieden van open podia, workshops, forums en clubavonden. De overige samenwerkingspartners zijn Codarts (Pop Academy, World Music Academy), SKVR (HipHopHuis, Kweekvijver en On da Move) en Roots en Routes.

Presentatie door Oscar van der Pluijm (projectmanager WMDC):

Momenteel is de WMDC in aanbouw vandaar dat het WMDC programma tijdelijk in *Studio 1* van de Schiecentrale onderdak krijgt. Er wordt bijna dagelijks geprogrammeerd. Studio 1 kan makkelijk een capaciteit van 2000 bezoekers aan maar op last van de brandweer mogen er slechts 300 personen in.

Bepaalde programma's zijn zo succesvol dat de verwachting is dat die te groot zullen zijn voor het WMDC podium dat in september 2006 opgeleverd wordt. Het popcentrum Waterfront heeft die ruimte wel en kan met de daar aanwezige faciliteiten (reptitieruimten/opnamestudios) een goed ontwikkelklimaat bieden aan het Rotterdamse talent. Het popcentrum staat bekend als blank rock/poppodium maar is bezig een omslag te maken. Vanaf 2005 werkt het popcentrum samen met verschillende organisaties en programmakernen en daaruit zijn structurele programma ontstaan zoals hiphopavonden '*What's da Flavour*', ontwikkeltrajecten voor Caribische brassbands. Met partners als de Popacademy en het nieuwe MBO-poptraject zal Waterfront zich meer als popwerkplaats gaan profileren voor het plaatselijk urban talent. Ook Codarts staat voor een cultuuromslag. Binnen het directieteam is voldoende draagvlak maar het middenkader heeft er duidelijk meer moeite mee met de opkomende veranderingen. Het project *Urban World Stages* dient in deze context als breekijzer. Deze zomer organiseert het WMDC-Codarts in samenwerking met Roots & Routes een summerschool waaraan de docenten van de popacademie deel zullen nemen.

Het project Urban World Stages richt zich in eerste instantie op muziek en dans. Het is een startpunt om het initiatief als ontmoetingsplek voor jong en regionaal talent vorm te geven. Als uitwerking van één van de programma's vinden er nu al muzikale ontmoetingen plaats tussen selfmade talent, conservatoriumstudenten en het publiek. Urban World Stages wil voeling houden met de jongerencultuur en de straat en zal daarom niet zelf programmeren maar verschillende organisaties en programmakernen faciliteren om zelf programma's te maken.

Urban World Stages vraagt € 200.000 op een totaalbegroting van € 714.000 in 2006 met een tekort van € 8.500.

Overwegingen:

Urban World Stages komt gedegen en veelomvattend over. Het plan wordt aangestuurd vanuit een hechte organisatiestructuur. Er is echter

onvoldoende organische binding met de doelgroep, dit geldt zowel voor Codarts als voor Waterfront. De RRKC is positief over de voorgenomen profilering van Waterfront als popwerkplaats voor het plaatselijke urbantalent maar het popcentrum staat vooral bekend als blank rockpodium. Het is voor de RRKC zeer de vraag of deze beperkte uitstraling op het grote urban publiek kan worden omgebogen in een positieve richting. Vanuit Codarts is veeleer sprake van een institutionele, onderwijsachtige benadering. De RRKC is van mening dat de urban culture onvoldoende kan gedijen in dergelijke structuren. Verder lijken de veranderingen die Codarts intern organisatorisch en qua werkwijze wil doorvoeren de leidraad te zijn bij dit project. De inzet van een urbanpodiumfunctie als breekijzer in het interne vernieuwingsproces van Codarts en Waterfront krijgt in dit plan te veel de nadruk en wekt het idee dat de functie eerder een middel is dan een doel. Voorts is RRKC van mening dat zowel Codarts als Waterfront ook vanuit hun reguliere missie, functie en taakstelling eenvoudig de verbinding met het plaatselijke urban talent kunnen maken. Hiervoor is additionele financiering niet persé noodzakelijk.

NU! TENT

Beschrijving van de aanvrager en aanvraag:

NU! TENT is een nieuw initiatief van het Centrum Beeldende Kunst (CBK) in samenwerking met zelfstandig adviseur Dick de Ruijter en een redactieraad o.a. bestaande uit makers als Michal Tedja, Marga Weimans, Jim Cook, Philip Powel, Alex da Silva, Alex van Stiperiaan. Het initiatief richt zich in eerste instantie op de beeldende kunst. Het wil een platformfunctie vervullen voor een generatie nieuwe makers met een dubbele culturele achtergrond en die opgegroeid is in een grootstedelijke omgeving. Nu tent wil een programmaruimte creëren waarin nieuwe makers hun artistieke ontwikkeling tot wasdom kunnen laten komen. Daarbij wil het de relatie onderzoeken tussen kunstproductie, culturele identiteit en stedelijke ontwikkeling en daarmee de samenwerking en samenhang versterken tussen de makers en producenten.

Het programma aanbod bestaat in 2006 uit 18 kleine en grote activiteiten die langs een viertal inhoudelijke programmaliijnen lopen. Ter ondersteuning van het aanbod zal een boekenwinkel worden opgezet die een ruim overzicht biedt aan cultuurtheorie, moderne kunstgeschiedenis en theorievorming rondom etniciteit, massacultuur en urban arts.

Presentatie door Dick de Ruijter (zelfstandig adviseur) Ove Lucas (directeur CBK)

Met het NU! Tent willen de initiatiefnemers een programma organiseren waarin kwaliteit centraal staat en vanuit de artistieke inhoud een bijdrage leveren aan de diversiteitsdiscussie. Door Tent. als geprofileerde locatie naar voren te schuiven is het mogelijk nieuwe artistieke taal een presentatieplek te bieden, de ontwikkelingen zichtbaar te positioneren in het kunstenveld en de impliciete discussie rondom de logge structuren van de gevestigde culturele organisaties uit te diepen en uit te dagen.

Naast het bieden van ruimte wil het initiatief ook een groep kunstenaars/makers organiseren om artistieke kracht te bundelen en de onderlinge samenwerking te stimuleren opdat de platformfunctie vorm kan krijgen. Het project richt zich op de beeldende kunst maar sluit andere disciplines niet uit. Hiervoor zal tijdens de verschillende activiteiten ruimte worden gemaakt waarin andersoortige programma's als randprogrammering opgenomen worden. Het programma zal zowel binnen als in de openbare ruimte vorm krijgen. De ideeënontwikkeling rondom NU! TENT is ongeveer zes maanden geleden gestart en het proces heeft veel opgeleverd. Inmiddels is een nieuw netwerk van makers en organisatoren aangeboord dat bereid is om een inhoudelijke bijdrage te leveren aan het programma. Het netwerk/programmaraad bestaat uit een groep nieuwe makers (nieuwe elite) die een voorlopende positie innemen in de Rotterdamse urban cultuur.

NU! TENT vraagt € 99.500 op een begroting van € 215.000- in 2006. In 2007 wordt een bedrag van € 199.000 gevraagd op een begroting van € 428.375.

Overwegingen:

De RRC is over het algemeen positief over de inhoud van de aanvraag. De theoretische gedachtegang rondom het fenomeen urban culture en de koppeling met de veel gevoerde kwaliteit- en diversiteitsdiscussie worden goed uitgewerkt. De opbouw van de aanvraag is helaas niet consequent. Zo wordt in de aanvraag terecht geconstateerd dat de av-sector vooral investeert in het visuele aspect. De audiokant, de muziekindustrie en

andere aan geluidgerelateerde kunst, krijgt onvoldoende aandacht. Deze constatering wordt echter nergens in het plan uitgewerkt. Sterker nog, het initiatief richt zich geheel op de beeldende kunst. Op zich zelf is deze keuze logisch gezien de functie van TENT. De beeldende kunst is voor het grote urban publiek niet een voor de hand liggende invalshoek. De initiatiefnemers kiezen ervoor om vooral de elite binnen de urban cultuur een presentatieplek te geven. In het plan wordt niet duidelijk hoe de initiatiefnemers aansluiting denken te realiseren met het grote in Rotterdam aanwezige urban publiek. De meer 'klassieke' op urban culture toegespitste disciplines krijgen slechts ruimte in de randprogrammering. De RRC raakt er hierdoor niet ervan overtuigd dat NU! TENT op de doelgroep een voldoende aanzuigende werking zal hebben. Het beroep dat de initiatiefnemers doen op hun ervaring met de theorieontwikkeling rondom het fenomeen urban culture en de plek die aangeboden wordt (TENT, Witte de Withstraat) zijn op zich onvoldoende redenen om dit initiatief positief te beoordelen. Wel is goed denkbaar om onderdelen mee te nemen in de randprogrammering van een brede opgetuigde urban project.

New Skool Rotterdam

Beschrijving van de aanvragers en aanvraag:

New Skool is een nieuwe stichting waaronder drie Rotterdamse partijen samengebracht worden in een artistiek team. Het team bestaat uit Stichting Epitome, ACT en het HipHopHuis. De samenwerking tussen de partijen bestaat vanaf 2001 en krijgt op deze wijze een structurele vorm. Met dit initiatief wil New Skool Rotterdam bouwen aan een keten met een gelaagd programmastructuur waarbinnen talent zich kan presenteren, door kan groeien en doorstromen naar andere instellingen. NSR richt zich voornamelijk op podiumkunsten - dans, muziek en theater. Het aanbod van NSR o.a. uit een maandelijks programma New Skool award, workshops, 2-3 jaarlijks een 'Gimme a break' masterclass, 9-12 urban theater en dans projecten waarin talent klaargestoomd voor een productie binnen het productiehuis van Lantaren/Venster.

Presentatie door Aruna Vermeulen (HipHopHuis), Gregory Struiken (St. Epitome) en Arjen Kolk (ACT):

New Skool Rotterdam biedt de initiatiefnemers een uitgelezen kans om de reeds ingezette samenwerking structureel te maken. De meerwaarde van samenwerking zit hem in het samenbrengen van kennis, expertise en netwerken binnen het Rotterdamse urbanveld in een artistiek team. De drie partijen bedienen elk een ander segment van het Rotterdamse urbanveld. Het HipHopHuis bedient vooral de Hiphopscene. Het richt zich daarbij zowel op jong talent als semi professionals en positioneert zich onderaan de keten. St. Epitome richt zich op het brede urbanveld en biedt talent (semi professioneel) de kans om zich op een gerenommeerd podium en aan een groot publiek te presenteren. Daarnaast biedt Epitome een breed workshopprogramma waarlangs het talent hun talent verder uit kunnen diepen. Via het programma van ACT wordt het locale talent in kortlopende producties gekoppeld aan internationale masters. Epitome positioneert zich op het middengedeelte en ACT in het bovenste gedeelte van de keten.

New Skool Rotterdam richt zich voornamelijk op podiumkunsten maar wil op gebied van beeldende kunst samenwerken met anderen om evt. gaten in het programma op te vullen. Verder hebben de drie partijen nog niet nagedacht over de onderlinge taakverdeling en de *corporate-communicatie* (gezicht naar buiten toe). Het artistieke team geeft aan de zakelijke en bedrijfsmatige kennis te missen om een locatie te runnen maar wil graag meewerken aan en -denken in een structurele oplossing. Twee initiatiefnemers doorlopen momenteel het ACB professionaliseringstraject van de RRKC.

New Skool vraagt € 199.000 op een begroting van € 229.000 in 2006. In 2007 vraagt men hetzelfde bedrag op een totaalbegroting van € 365.500.

Overwegingen:

Twee van de drie aanvragers zijn representanten van de urban doelgroep. Alle drie aanvragers zijn vanaf 2001 zeer actief in de Rotterdamse jongerencultuur en werken al geruime tijd samen. Het idee om de verschillende activiteiten en specialisaties in elkaar te schuiven en een keten voor urban talent te creëren, spreekt de RRKC zeer aan. De bundeling van muziek, dans en theater wordt sterk gevonden evenals de 'bottum up' werking die men voorstaat.

In het plan ontbreekt echter een visie op wat urban culture buiten deze geijkte kaders in Rotterdam nog meer zou kunnen zijn. Het initiatief

beperkt zich nu tot Hiphop en R&B gerelateerde subculturen en uitingen en richt zich in het geheel niet op de urban ontwikkelingen binnen de cultureel/etnisch georganiseerde jongerensubculturen. Het initiatief wortelt dus slechts ten dele in de urban 'scene'. De voorgestelde programmering is voor de hand liggend ('mainstream'). De aanvragers profileren zich in het plan toch vooral als het artistieke team van het initiatief. Een goed zakelijk management is een randvoorwaarde voor het goed functioneren van elke organisatie. Daarbij wordt in het plan het corporate denken nauwelijks uitgewerkt.

Urban Programming Theater Hal 4

Beschrijving van de aanvrager en aanvraag:

Hal 4 wil met de nieuwe urban programming vmbo jongeren van 14 t/m 19 jaar met dubbele culturele achtergrond naar het theater krijgen. Hiermee bouwt Hal 4 verder aan het ingezette artistieke beleid en de vergroting van het publieksbereik van 4850 in 2005 tot 6000 in 2008. Het programma bestaat een cultuureducatief programma voor scholen, een maandelijks preparty en een jaarlijks festival voor nieuw talent. Voor de organisatie van de Preparty werkt Hal4 samen met st. Epitome. Voor het theaterprogramma wordt naast de inzet van Rotterdam Lef samengewerkt met Aya, Ish, Cosmic, Made in da Shade etc en het cultuureducatief is er een vaste samenwerkingsverband met Thorbecke Voortgezet Onderwijsgroep en 13 andere onderwijsinstellingen.

Presentatie door Evan van der Most (directeur Hal4) en Urban Bout (lid raad van toezicht Hal4):

Urban culture is volgens Urban Bout de toonaangevende cultuur onder jongeren. Via urban culture ziet Hal4 kans om jongeren op een meer vanzelfsprekende wijze in aanraking te brengen met kunst en cultuur. De combinatie met en kruisbestuiving tussen cultuureducatie, jongerencultuur en intertainment, de samenwerking met scholen en theatergezelschappen bieden een belangrijke basis om jongeren, die van huis uit niet gestimuleerd worden om met kunst en cultuur bezig te zijn, te vormen. In het programma zullen belangrijke iconen als DJ Chucky, Raymzter, Excellent geprogrammeerd worden. Eenmaal binnen het de bedoeling dat bezoekers op ongedwongen manier kennis maken met andere theaterprogramma's. Het nieuwe initiatief is onderdeel van een groter plan (De Beat) om Hal4 vanaf 2009 op een centraler gelegen locatie te vestigen. De perifere ligging van Hal4 werkt nadelig op het publieksbereik, vandaar.

Hal4 vraagt € 80.000 in het kader van het Cultuurplan en een éénmalig investeringsbudget van € 60.000 op een begroting van € 182.412 in 2006. In 2007 vraagt men een bedrag van € 125.000 op een totaalbegroting van € 252.020.

Overwegingen:

Hal 4 heeft in de afgelopen jaren een goede naam opgebouwd op het gebied van cultuureducatie. De CKV Award die Hal 4 ontving onderstreept dat. De initiatiefnemer wil vooral aansluiten bij de kunsteducatieve programma's vanuit het onderwijs en met de organisatie van preparty's en een jaarlijks festival urban jongeren naar het theater trekken. Het plan gaat vooral over het publieksbereik van Hal 4 en biedt in onvoldoende mate een doorlopend programma in de vrije tijd van de urban doelgroep. Verder ontbreekt er een inhoudelijke visie op de urban culture in Rotterdam. De initiatiefnemer wekt het idee dat de doelgroep uitsluitend via het onderwijs te bereiken is. Verder is het de vraag of datgene wat men voorstelt niet gerealiseerd kan worden binnen de huidige opzet en met de huidige faciliteiten. De RRKC denkt dat door de verbondenheid met onderwijsinstellingen de kans op daadwerkelijke vernieuwing gering is. De initiatiefnemer moet voortgaan met zijn plannen, maar dan wel binnen de huidige setting en niet op basis van gelden die bestemd zijn voor het creëren van een urban podium.

Slotadvies

De vitaliteit van de jongerencultuur heeft zich diep geworteld in de cultuursector en de dynamiek die het losmaakt zet veel in beweging. Rotterdam staat bekend als een stad waar veel mogelijk is. De stad kent een open culturele sector waarin men veelvuldig samenwerkt en nieuwe ontwikkelingen makkelijk incorporeert. Uitingen en kunstvormen van jonge kunstenaars en culturele ondernemers maken steeds vaker deel uit van het Rotterdamse cultuuraanbod. Naast de inspirerende en vernieuwende werking van jongerencultuur biedt deze ook kansen voor een groter publieksbereik. Dit gebeurt veelal op het gebied van talentontwikkeling of cultuureducatie. De komst van een urban summerschool van Codarts en Roots & Routes maar ook een initiatief als Music Matters, een nieuw muziekfestival dat vanaf 2007 plaats zal vinden, bieden kansen voor de verdere ontwikkeling van urban talenten.

Echter, mogelijkheden voor het talent om zich aan een groot urban publiek te presenteren, zijn er nauwelijks en de doorstroommogelijkheden voor toptalent zijn gering. De Rotterdamse urban culture bevindt zich hiermee net als vele urbantalenten in een positie die zich het beste laat omschrijven als *just beneath the surface*. Het ontbreken van een plek waar talenten en uitingen bij elkaar komen voor de verdieping en het creëren van een eigen voorbeelden, maakt dat artistieke ontwikkelingen onopgemerkt blijven en kansen gemist worden. Eén van de aanvragers wees op het feit dat Rotterdam in het afgelopen decennium niet in staat is gebleken om de kansen die zich in de verschillende subculturen voordeden te verzilveren. Het ontbreken van een culturele en commerciële infrastructuur van podia, producenten, labels, productiemaatschappijen en oefenruimten leidt ertoe dat acts, als ze eenmaal doorgebroken zijn, uit de stad vertrekken. Aan de andere kant belemmert het gebrek aan infrastructuur ook talenten die op het punt staan om door te breken.

RRKC ziet vooral kansen om de ontwikkel- en presentatiefunctie in de basis van de urbanscene te versterken opdat er een breed en stevig platform ontstaat. De bottom up werking moet ertoe leiden dat er een klimaat kan ontstaan waarop zowel de culturele als de commerciële sector aan kan sluiten en urban culture in Rotterdam naar een hoger plan kan tillen. Het platform kan op termijn van betekenis zijn voor de ontwikkeling van urban ondernemers voor de plaatselijke creatieve industrie. Denk hierbij aan beatcreators, film- en videoclipmakers, muziekproducenten, game ontwerpers, lyricsisten, conceptbedenkers, marketeers, trendwatcher etc. Het Jongerenjaar in 2009 zou naar de mening van de RRKC aangegrepen moeten worden om de aansluiting tussen urban culture, de creatieve industrie en de economische sector te bevorderen. Mogelijkerwijs zou het EDBR samen het nieuwe urban podium hiervoor een plan uit kunnen werken.

Van alle plannen zijn New Skool Rotterdam en The Global Village de beste initiatieven om de basisfunctie in de urbanscene te vervullen. Beide initiatieven komen voort uit de grootstedelijke jongerencultuur en zijn jaren actief binnen de urban scene. De plannen zijn verschillend van opzet maar vullen elkaar aan waardoor zowel het programma als het bereik onder de doelgroep verbreed wordt.

New Skool Rotterdam is een fusie van drie initiatieven, ACT, Stichting Epitome en HipHopHuis. Alle drie initiatieven werken een aantal jaar vanuit verschillende activiteiten binnen de Hiphop en urbanscene.

Gedurende deze periode is een goede samenwerking ontstaan. De activiteiten van de initiatieven hebben hun sporen verdiend en zijn bekend bij en geloofwaardig voor de doelgroep. Verder beschikt men gezamenlijk over een groot stedelijk, landelijk en internationaal netwerk van makers, kunstenaars en ondernemers binnen de met name populaire jongerencultuur. Het programma dat men wil bieden is grotendeels aanvullend op datgene dat al geboden en in structureel gefinancierd wordt. Het aanbod bestaat uit het samenbrengen van de Gimme a break-masterclasses (breakdance), maandelijks New Skool awards en de daaraan gekoppelde workshops en een ontwikkeltraject op het gebied van dans en theater zodat opkomend talent makkelijker aansluiting kan vinden op trajecten binnen bijvoorbeeld het productiehuis in Lantaren/Venster, Dansateliers etc.

The Global Village, oftewel Navim Thakoer is maker en kunstenaar met een brede visie op de Rotterdamse urban culture. Naast de mainstream en de voorlopers uit de 'Old School'-beweging uit de jaren 80 en 90 betreft hij ook de urban ontwikkelingen binnen de verschillende migrantengemeenschappen. Het programma is vooral gericht op het creëren van een platform waaruit alle mogelijke muzikale cross overs kunnen worden gemaakt en bestaat voor een groot deel uit programma's waarin optredens en lezingen gecombineerd worden met uitgaan. Het programma komt in samenwerking met verschillende partners uit het informele circuit tot stand en bestaat uit terugkerende activiteiten met poetry slamm, lezingen over artistieke en maatschappelijke ontwikkelingen, crossover avonden met Funk, Hip Hop en R&B/Zouk, Salsa en Indiase fusions, Caboswing, Turkse en Marokkaanse livemuziek.

Aanstelling van een zakelijke leiding naast de artistiek-inhoudelijke aansturing is beslist noodzakelijk. Beide initiatieven ontberen vooralsnog een solide zakelijke onderbouwing al zijn de aanvragers, zich bewust zijnde van de zwakheid van hun organisaties op dit terrein, al wel met eigen voorstellen gekomen, die in de komende periode op hun merites zullen moeten worden getoetst. De RRKC stelt mede daarom een 'informatieperiode' voor.

De RRKC is van mening dat de combinatie van beide initiatieven in potentie een brede benadering van de urban culture mogelijk maakt. Thakoer heeft een achtergrond als beeldend kunstenaar terwijl de initiatiefnemers achter New Skool veel ervaring hebben in de sfeer van podiumkunsten, in het bijzonder muziek en dans en een deel van het literaire veld (poetry slamm). De RRKC vraagt aandacht voor de voeding van het maatschappelijk discours door middel van debat, publicaties en het entameren van onderzoek. In de artistieke programmering dient ook voor urban ontwikkelingen in deze sectoren ruimte te worden gemaakt. Op termijn, wanneer het initiatief zich in het veld goed gepositioneerd heeft dient ook aandacht besteed te worden aan ontwikkelingen vanuit de urban culture op het gebied van bijvoorbeeld mode, literatuur in brede zin, film en vormgeving.

De initiatiefnemers zijn uitdrukkelijk niet verzocht ideeën te ontwikkelen met betrekking tot een nieuwe locatie voor een eigen podium. De RRKC beveelt echter het gemeentebestuur wel aan hierover zelf ideeën te ontwikkelen en een investerings- en exploitatiebudget vrij te maken. De ervaring met Mplex leert ons dat het welslagen van een dergelijk initiatief sterk afhangt van de realisatie van een eigen podium. Daarnaast mag van

de op te richten stichting echter ook verwacht worden dat zij - zeker op termijn - programma's van bestaande podia en instellingen zal proberen te beïnvloeden. In die zin is het realiseren van een eigen podium een randvoorwaarde voor de artistieke ontwikkeling van de Rotterdamse urban culture, het publieksbereik onder de doelgroep en de doorstroom van artistiek en organisatietalent naar podia en instellingen.

De zorg dat het opstapelen van een nieuwe organisatie zal leiden tot een uitholling van bestaande, reeds gesubsidieerde initiatieven lijkt de RRKC niet geheel ongegrond. Toch verzekeren de betrokken instellingen dat het gezamenlijk optrekken voor de ketengerichte aanpak pas in deze opzet daadwerkelijk mogelijk wordt maakt. Met het op deze manier gestructureerd toewerken naar een nieuw aanbod van eigen bodem zal bestaand talent meer in beeld komen en nieuwe talent beter worden aangeboord waardoor een nieuw en groter publiek zal worden bereikt. De afzonderlijke instellingen blijven hun programma-aanbod op de bestaande plaatsen presenteren. De door de RRKC geraadpleegde groep van experts ondersteunt deze visie en schat het bereik van een eigen Urban podium als zich uitstrekkend tot het gehele gebied van de zuidelijke randstad. Veel belangstellenden die in Rotterdam vanwege het ontbreken van een podium in het middensegment weinig van hun gading vonden zullen naar Rotterdam gaan komen.

De RRKC adviseert om beide initiatieven te combineren in een nieuw op te richten stichting en stelt voor om hiervoor een informatietraject te organiseren. Het informatietraject houdt in dat de initiatieven gezamenlijk een nieuw plan ontwikkelen. Het informatietraject valt in principe onder de aanloopkosten van het nieuwe initiatief en dient uit het cultuurplanbudget uit 2006 bekostigd te worden. Het proces van het samenbrengen van beide initiatieven zou in drie fases plaats kunnen vinden in een tijdsbestek van ongeveer drie maanden. De RRKC benoemt een informateur die de initiatieven begeleidt in het formuleren van een gezamenlijk artistiek profiel en programmalijn. De informateur rapport rechtstreeks aan de RRKC over de voortgang. In de tweede fase van het informatietraject wordt een formateur benoemd die samen met de initiatiefnemers een bedrijfsplan ontwikkeld. De formateur richt de nieuwe stichting op en draagt zorg voor een breed en deskundig bestuur. Als het bestuur geïnstalleerd is, stelt het in de derde fase een zakelijk leider aan.